

Kallid sõbrad,

Kured läinud – kurjad ilmad, võime öelda ilma kohta just nüüd, kui septembri teisel nädalal kirjutame. Soe ja külm katsuvad jõudu ja ei tea veel, kes võidab. Ühel päeval võib olla veel hästi soe, järgmisel jälle on nii jahe, et on vaja jope selga panna. Öhtul jõe poole vaadates võime näha kauneid udumuinasjutte. Peale laululinduderohket kevadet ja sääskederohket suve on jäänud väga vaikseks. Nüüd lendavad öösel üle juba rändlinnud, on kuulda nende tiivalööke. Tundub nagu annaksid nad oma tiivahoo õhku seda liigutades ja see liigutus jõuab maani ja meieni, kes tunneme, et õhk on nendest tiivalöökidest täitunud.

Kui kirjutasin viimast uudistelehte, oli lumi veel maas, nüüd on varsti esimest öökülma oodata. Oleme täies hoos sellega, mida kevadel külvasime ja istutasime ja mis suve jooksul sai rohke vihma ja päikesega ilusti kasvada, sahvrisse ja keldrisse korjamisega. Põllul ootab meid rikkalik saak. Kartulid on ilusad ja neid on palju, kõrvitsad ja suvikõrvitsad on suured, teravilja oli mitut sorti. Marju oli vähe, aga korjajaid ka, see sobis. Magusaid pirne on palju ja need lähevad purki kompotiks, õunad veel küpsevad. Porgandid, peedid, kapsad kasvavad veel suuremaks, ilusad suured sibulad juba kuivavad Tamme maja garaažis.

Maikuus tegime talgud. Mitu energilist külaelanike sugulast olid valmis Tamme maja ümber puid istutama ja puukuuri värvima. Aitäh!

Maikuus hakkas ka üks firma Tamme maja uksi spetsiaalse tulekindla lakiga lakkima. See öeldi alguses ainult ühe päeva võtvat, sai aga lõpuks õudusunenäoks, sest pidime 2 kuud ilma usteta elama, ja see ei olnud üldse lõbus. Suur tänu Destro firmale, kes meid lõpuks päästis ja tööd vähem kui nädalaga lõpetas.

Juunikuus käisid Eve Kislar ja Esther Grünberg meid esindamas Soomes, Sylvia Kotis, kus toimus Camphill Dialogue, terve maailma Camphilli Külade fondide koosolek.

Kas me ei kirjutanud eelmine kord, et majad vajavad hädasti remonti? Paistab, et majad enam ei tahtnud oodata, kuni meie midagi teeme ja võtsid ise midagi ette. Vähemalt kolm korda läks erinevates majades toru katki ning vesi purskas majja, ilma et oleks olnud kraani, kust vesi kiiresti kinni keerata. Tobiase majas juhtus see öösel, ja kui perenaine märkas, mis lahti, ujus juba terve maja. Laed, seinad põrandad, kõik oli vaja uuendada. Me oleme tänulikud, et Freunde der Erziehungskunst ja

Software Stiftung kuulsid meie appihüüet ja võimaldasid meil kiire annetusega korralikud remonditööd teha. Ainult kuna oli suveaeg, siis olid kõik ehitajad hõivatud... Loodame, et enne jõule saavad ka vannitoad valmis.

Mõned saksa praktikandid aitasid meid suve jooksul: Alexander ja Markus (nad ehtasid ka uue kiige) ja Rebecca ning Elke. Augustis aitasid meid marjakorjamisega ka Kaidi ja tema õde Grete-Maria.

Suvisedel olid meile lühikeseks ajaks abiks ka erinevad vabatahtlikud – wooferiid: Kat, Leo, ja Ksenya. Juulis oli külas Silja ja aitas meid igal pool. Tema kaudu tuli meile augustis mitmeks tunniks külla üks reisigrupp Saksamaalt, kes jättis siia mõned ilusad kingitused. Septembris tulid ka üllatuskülastajad just õigel ajal Johannes ja Evelin 2 päevaks, aga jäid 2 nädalaks, et aidata kartulikaste parandada ja uusi ehitada.....

Tallinna ülikoolist tuli meid vaatama rahvusvaheline tudengitegrupp ja Tallinna PIK kaudu oli meil kuus inimest erinevatest Kesk-Aasia maadest üheks ööpäevaks abiks.

Franziska ja Johannes lõpetasid oma aasta ja läksid tagasi Austriasse, et ülikooli minna. Oleme neile väga tänulikud suure abi eest! Uued vabatahtlikud on sel aastal kõik Saksamaalt: Tobiase majja tuli elama Almut, Sebastian elab Männi majas. Nikola saabub järgmisel nädal. Jaanipäeval saabusid Larissa, Pim ja väike David. Nad elavad nüüd Tamme majas.

Esmaabikursus toimus kaks korda Mare Liiger'iga. Osa võtsid kaastöötajad ja külaelanikud Pahklast ja Kati Kodust.

Toimusid mõned laagrid, kus mõned meie inimesed osalesid, näiteks Käsmus ja Sakus. Sellest võite meie lehest lugeda.

Ja me oleme väga tänulikud, et Carola ja Sebastian ning Christian ja Tiiu kutsusid Malle ja Urmase ning Malve kutsus Vova ja Pireti Saksamaale puhkusele. Väga suureks abiks oli Robert, kes aitas Berliinis lennujaama ja bussijaama vahel sõitmistega.

Balti Seminar alustas jälle. Septembris võõrustas Pahkla esimest seminaristidele mõeldud loengusarja, teemaks „maski fenomen“.

Soovime teile ilusat sügise algust ja palju julgust Miikaeliajaks!

Katarina

Müüme:

KÜÜNLAID

Talv ja sellega ka pime aeg on saabumas. Meil on teile palju mesilasvahast küünlaid pakkuda. Ootame tellimusi. Meie veebilehel on uued hinnakirjad, kust leiate ka meie uued vormiküünlad. Lähiajal loodan üles panna ka uute küünalde fotod.

KARTULEID

Pakume müügiks kartuleid, kuna kartulisaak oli väga hea.

Uudised Pahklast

Mina sõitsin puhkama Viljandisse koos Urmase ja Tiiaga. Ma olen juba rohkem kui aasta siin külas elanud. Leidsime meie majja 2 kassi. Punane on Claudia oma, kolmevärviline meie oma. Aga ta tahab magada minu juures toas. Ta magab minu toa toolil. Aias on ka palju teha. Sõitsin koos Almutiga Kohilasse Leo'le vastu. Leo aitas meil trimmeriga aeda trimmerdada.

Aias jagan majadesse juurvilju. Me istutasime 6 ritta kapsaid. Ma kastan tomateid, korjan kapsause ja me kõplasiime teed puhtaks.

Maarjo

Veeuputus

9.juulil juhtus õnnetus meie Tobiase majas. Pool kuus tuli Claudia minu tuppa ja ütles: „Tere hommikust, tõuse üles, vihma sajab sisse! Pane kummikud jalga!“ Vahepeal uuris Claudia kust vesi tuleb. Vesi tuli väikese WC kraanikausi alt torust. Claudia leidis ja keeras üleval vee kinni. Hakkasime helistama ja abi kutsuma. Tiit ja Katrin tulid kohe. Hakkasime elutoa ja koridori mööblit õue viima. Pärast võtsime kõik välja ja

vaatasime, kui katki maja oli. Üleval üks terve tuba vajab remonti. Ja koridoris oli uut põrandat vaja. All oli vaja kõikjal remonti teha – põrand, seinad, laed. Köök ja vannituba vajasid ka remonti. Kaks kuud hiljem jõudsime elutoa ja köögi valmis teha. Nüüd sain oma lemmiktuppa tagasi kolida. Vahepeal magasin kaks ööd Männi majas ja pärastpoole kolisin Claudia ettetuppa. Malle kolis Tamme majja, Kersti kolis Helle majja. Meie vabatahtlik Johannes kolis Comeniuse majja, Merle kolis Johannese tuppa ja me sõime ka hommikusööki ja õhtusööki seal, kus me magasin. Lõunasööki pidime tegema Männi majas ja alles kuu aja pärast saime jälle Tobiase majja tagasi. Me loodame, et varsti saavad ka meie kaks vannituba valmis ja me saame siin jälle dušši all käia. Loodame et saame maja enne jõule valmis remontida.

Maarjo

Suvepäevad Käsmus

Me sõitsime viienda juuni hommikul laagrisse Käsmusse ja tulime seitsmenda õhtul tagasi. Sinna läksid Andres, Claudia, Maarjo, Inge, Malle, Merle, Merike ja mina. Katrin oli meie bussijuht. Selle koha nimi oli Lainela puhkekeskus. Kui me saabusime oli külm. Olime koos Kati Kodu inimestega ühes majas. Alguses oli avamine, siis oli lõunasöök ja pärast läksime töötubadesse. Mina olin koos Merikesega muusikatelgis. Mulle meeldis väga, pärast oli õhtusöök. Hilja õhtul oli disko. Kolmapäeval peale hommikusööki läksime töötubadesse edasi. Pärast tuli lõunasöök siis tegime edasi kuni õhtusöögin. Pärast oli vaba õhtu ja läksime meremuuseumisse.

Neljapäeval oli lõpetamine, kõik näitasime, mida me olime kahe päeva jooksul õppinud. Pärast saime diplomi ja märgi. Siis sõitsime lõpuks tagasi. Ennem läksime veel lõunasööki sööma ja ostime poest jäätist. Lõpuks jõudsime Pahklasse tagasi.

Kersti K.

Mínu sünnipäevanädal

Reede hommikul viis Katrin meid Kohila rongijaama. Mina koos Katarina ja Ingega sõitsime Tallinna poole. Kaidi ja Grete Maria sõitsid aga teisele poole koju. Kohtusime Balti jaamas Evelini ja Johannesega. Siis läksime Balti jaama turule kingitusi ostma ja vihma hakkas sadama. Kingituseks ostime kummikud, koolikoti, juukseharja, saunaharja, pidžaama ja

tööpusad ja korraliku jope ja koeraga pluusi. Siis sõime lõunat, mina sõin šašlõkki, Inge sõi kartuliputru koos viineritega ja Katarina guljašši. Siis läksime Pirita randa ja ilm oli juba ilusam. Läksime rongijaama tagasi ja sõitsime Kohilasse, kus Katrin meid ootas. Jõudsime tagasi õhtusöögi ajaks. Mul oli tore päev ja olime kõik päris väsinud.

Esmaspäeva hommikul sõin korraliku kõhutäie ja peale hommikukogunemist tulid ema ja isa mulle autoga järele. Läksime loomaaeda. Päike paistis. Nägime palju loomi, mulle meeldis see, kuidas hüljes magas oma saba peal. Tagasi jõudsin ma lõunaajaks. Mulle meeldis see tore päev. Sünnipäeva hommikusöögile kutsusin Andrese ja Maarjo. Nad kõik laulsid mulle ukse taga. Lõunasöögile tulid Malle ja Kersti Smid. Pim tegi friikartuleid ja viinereid. Kristiina tegi salatit ja Kersti Smidile keedetud kartuleid. Larissa tegi koos Liisaga kooki, mul oli kirsitort ja kuningannakook. Õhtusöögi ajal pidasime pidu ja oli palju kingitusi. Suur tänu kõigile!

Kersti K.

INGE JOONISTAS MEIE KÜLA PLAANI:

Tere!

Meie oleme Pim ja Larissa. Juuni lõpus kolisime koos oma 5-kuuse lapse Davidiga Pahklasse. Larissa on siin enne elanud, aga Pim on siin nüüd esimest korda pikemaks ajaks. Enne elasime me Hollandis, kus Larissa õppis ülikoolis ja Pim käis tööl. Nüüd elame me Tamme majas, Larissa on lapsega kodus ja Pim töötab peamiselt laudas ja põllul. Me hoolitseme ka lammaste eest. Loodame, et Pahklast saab meie jaoks kodu.

Pim ja Larissa

Johanníítide laager

Me käisime laagris, see oli väga ilus ja tore. Käisime Kásmus ja Palmse mõisa vaatamas ja ratsutamas. Meid oli 35 inimest, meid oli Saksamaalt, Soomest, Rootsist ja Hollandist. Öhtul tegime lõket ja disko oli ka. Me sõitsime kogu aeg ringi ja Jevgeni käis jalutamas. Rootsi Mihkli kirikus oli palvus. See oli väga ilus ja tore laager.

Kristiina

Orelí pühítsemíne Hagerí kiríkus

Jaauarikuus läks Hageri kirikuorel remonti. See võttis palju aega kuni orel jälle korda sai. Eile toimus orelí pühítsemíne. Andres Pöder pühíttes orelí ja liturgilised katted ja armulauad on meil nüüd teistmoodi. Pärast oli meil kohvipaus ja orelíkontsert. Mina ja Jevgeni oleme Hageri koguduse liikmed.

Kristiina

„Oskan ja tahan aidata“ Esmabíkursus Pahkla Camphíllí Kúlas

Pahkla Camphilli Kúlas elavad inimesed, kes tahavad alati veel midagi juurde õppida. Üks nendest tahab väga arstiteadusega tutvuda ja nii tuli meil mõte korraldada esmaabikursus. Kirjutasime projekti (Anneli kirjutas) ja leidsime et Mare Liiger MD, PhM oli valmis selle kursuse läbi viima. Oleme tänulikud, et Hasartmängumaksu nõukogu toetas. Kursuse nimi on: „Oskan ja tahan aidata“.

Kursus on kaheosaline. Maikus toimus esimene osa, kus me õppisime, kuidas erinevaid haavu siduda, kuidas abi kutsuda, kui õnnetus juhtub ja palju muud. Tegime seda kõik läbi. Oleme 13 osalejat Pahkla Camphilli Kúlast ja Kati kodust. Külaelanikud ja kaastöötajad võtavad koos osa. Põnevusega ootame nüüd teist osa kursusest, mis toimub reedel, 23. septembril.

Katrin ja Katarina

Muljed esimesest kursusest:

Alguses rääkis Mare kuidas tõugati tüdruk trepist alla ja pärast ta käia enam ei saanud. Ta rääkis ka teistest õnnetustest. Ta hoiatas ka, et jõulumuna võib katki minna. Tema ema hoiatas teda, kui ta veel laps oli. Mina õppisin kursusel, kuidas haavu siduda. Haav oli tegelikult kummist tehtud, mis oli mehe jala ja käe peale pandud. Siis me sidusime seda kinni. Sidusime ka pead. Suure nukuga õppisime kunstlikku hingamist, mida on siis vaja teha, kui inimene on uppunud sügavasse vette. Siis tuleb aga ka kiirabi kutsuda.

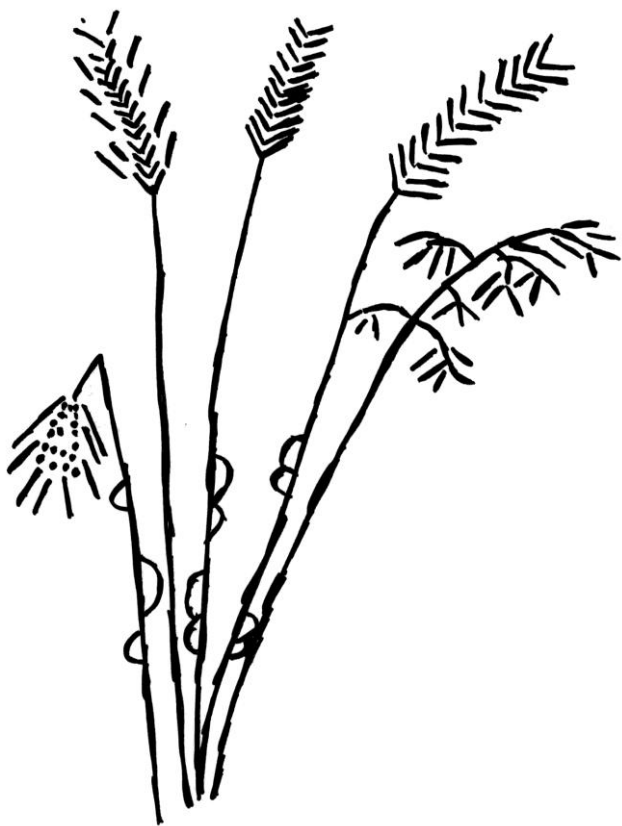
Mulle meeldis väga esmaabikursusel osaleda. Sest see on hea, kui me midagi juurde õpime. Kui õnnetus juhtub, saan teisi aidata. Üks asi tuleb nüüd reedel veel juurde õppida, mis see on, Mare meile veel ei rääkinud.

Jevgeni

Parsifali ooper

Michaeli sünnipäeval käisime Katarina, Pille ja Tiiduga Parsifali ooperis. See toimus vanas laevatehases. Saal oli täis. Alguses olid ooperilauljad koridori taga, nad tulid alles siis kui kõik olid oma istme leidnud. Enne tulid mehed ja kaks naist, kellel oli pruunid mütsid. Siis tuli Amfortas ja siis tulid vigastatud luik ja Parsifal ja siis tulid vaesed sõdurid. Jopega mees oli kogu aeg laval. Nõid oli ka, kes suutis lavakatuse kepiga üles tõsta. Lõpuks oli väike kasvahoone laval ja jopega mees oli kasvuhooones. Naine tuli ka sinna juurde ja lilled kasvasid seal. Tuli sõjamees kellel oli oda. Gurnemanz ütles et suurel reedel ei sõdita ja Parsifal viskas oma sõjariided maha. Siis hakkas mees kasvuhooones nagu kõnelema. Lõpuks tulid graalirüütlid, kes hoidsid üksteisest kinni, sest neil polnud enam jõudu. Pärast tõusid jälle püsti ja hoidsid mustast maagist kinni ja Parsifal lõi odaga sisse. Parsifal ravis Amfortase terveks. Tuli väike poiss, kes kastis lilli. Mulle meeldis Parsifal kõige rohkem, sest ta oli hea mees. Kolm vaatust ja kaks vaheaega olid. Kell üks öösel jõudsime alles tagasi, ma ei olnud veel väsinud, aga läksin ikka pärast magama. Ma pidasin nii kaua vastu. Ma ostsin endale Parsifali programmi enne etendust.

Jevgeni

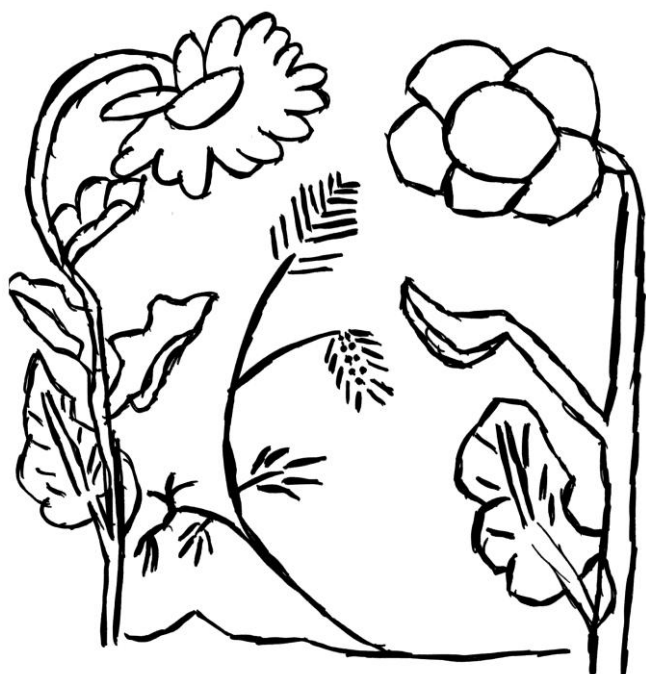
Hallo,

Minu nimi on Sebastian (20 aastat vana). Ma tulin edela Saksamaalt ja olen Pahkla Camphilli Külas 1. septembrist saadik. Ma juba õppisin lehma lüpsma, sõnnikut laudast välja vedama ja nüüd ma õpin piimaköögis, kuidas juustu, jogurtit jne. teha. Lisaks ehitan suured salved kartulikeldrisse, kahjuks olen seal üksi.

Inimesed, kellega ma koos töotan, on minuga väga kenad ja nad annavad mulle ka andeks, kui mul kõik veel nii hästi välja ei tule. Eesti keelega on mul veel raskusi, aga loodan, et järgmiste nädalate jooksul paraneb see ka.

Ma ootan põnevusega aastat paljude elektrikatkestustega, lumehangedega ja uute valguskogemustega.

vabatahtlik Sebastian

Tere,

minu nimi on Almut Frisch ja ma olen siin üheks aastaks. Ma tulen Saksamaalt ja minu linn on väga väike.

Ma lõpetasin kooli Saksamaal ja soovin teha midagi uut, mida ma veel teinud ei ole. Pärast seda aastat ma lähen ülikooli.

Olen nüüd olnud siin ühe kuu. Pärast ühte nädalat siin sain ma minna elama Tobiase majja, sest et mu tuba sai valmis pärast veeuputust.

Ma tutvun siin paljude inimestega ja armastan seda küla. Eesti keel on väga raske, aga ma soovin rääkida eesti keelt, kui lähen tagasi Saksamaale.

Ma olen hakanud töötama piimaköögis koos Franziskaga ja ma ka lüpsan. See on väga hea selle pärast, et ma enne ei osanud lüpssta ega teadnud

juustu tegemisest midagi. Nüüd, kui lehmad lähevad ööks lauta, töötan ma ka laudas. Veel teen ma kaks korda nädalas süüa koos Mareki, Maarjo ja Merlega.

Alguses oli kõik see väga raske, sest korraga oli nii palju uusi asju ja inimesi, aga nüüd on juba parem. Olen õnnelik, et olen siin selle aasta. Ja ma soovin, et see tuleks väga hea aasta meile. Soovin näha talve. Kuulsin palju inimesi, kes ütlesid, et talvel on halb. Mina soovin palju lund. Ma armastan Tobiase maja ja ma arvan, et me Claudiaga saame hästi hakkama koos. Ma tänan, et võin siin olla ühe aasta.

Almut

MEIE ADDRESS: Pahkla Camphilli Küla, Kohila pk.

**Rapla maakond
79742, Eesti/Estonia**

TELEFONID:

**(372) 48 34 430 – Helle maja
48 34 416 – Tobiase maja
48 97 535 – Tamme maja
48 34 419 – Männi maja
48 98 300 – Vikerkaare**

FAX: (372) 48 97 231

E-mail: pahklack@hotmail.ee

Koduleht internetis:

www.pahklack.org

ANNETUSED:

➤ **AS SEB pank konto
nr.10802003928005 Pahkla**

Camphilli Küla SA

➤ **Spendenkonto: Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiners e.V. Spende für Pahkla Camphilli Küla Projekt: 6570 Postbank Stuttgart BLZ 600 100 70 Konto-Nr: 39800-704
IBAN: DE91 6001 0070 0039 8007 04 BIC (SWIFT): PBNKDEFF**

